

především učitelé MŠ, vychovatelé a všeobecné zdravotní sestry. V šesti MŠ tuto činnost vykonával pracovník bez požadované kvalifikace.

Podpora začínajících a nových učitelů ze strany vedení mateřských škol se v meziročním porovnání z kvalitnila jen v některých formách. Oproti předchozímu roku mírně ponížily konzultace začínajících pedagogů s vedením školy (o 3,3 %), mírně se snížila četnost vzájemných hospitací (72,9 %) a jejich účast na dalším vzdělávání prostřednictvím kurzů a seminářů. Častěji byl však těmto učitelům přidělen mentor nebo uvádějící pedagog (83,4 %). Novým pedagogům, na rozdíl od začínajících, jsou častěji poskytovány konzultace s vedením školy (87,2 %), avšak v menší míře je jim přidělován mentor (54,7 %), méně často jsou jim umožňovány náslechy či vzájemné hospitace (67,6 %) i další vzdělávání. Uvedený rozdíl v přístupu k novým pedagogům oproti začínajícím je v souladu se skutečností, že noví učitelé přicházejí do škol již s určitou délkou pedagogické praxe. Jejich podpora proto směřuje zejména k seznámení se s fungováním školy a uplatňovaným pedagogickým stylem.

Z učitelů, u kterých probíhala hospitační činnost, se v uplynulých dvou letech 15,6 % účastnilo studia ke splnění kvalifikačních předpokladů, studia ke splnění dalších kvalifikačních předpokladů se účastnilo 7,8 % pedagogů a studia k prohlubování odborné kvalifikace se zúčastnilo celkem 78,2 % hospitovaných pedagogů. Prostřednictvím nabízených kurzů a seminářů si nejčastěji prohlubovali dovednosti a znalosti v oblastech, které vyučují (52,1 %), v metodách a formách vzdělávání (39 %) a v podpoře gramotností a klíčových kompetencí (28 %). V meziročním porovnání se četnost vzdělávání v uvedených oblastech výrazně zvýšila. Z hlediska společného vzdělávání se 24 % pedagogů zúčastnilo seminářů z oblasti vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami (metody, formy, podpora), 9,4 % učitelů se zajímalo o právní aspekty a úpravu ŠVP v oblasti společného vzdělávání a 17,8 % učitelů se vzdělávalo v oblasti prevence a projevů rizikového chování dětí. I v těchto oblastech se zájem o uvedené semináře v meziročním porovnání navýšil. Naopak malý zájem projeví pedagogové o semináře zaměřené na vzdělávání dvouletých dětí. Toto zjištění dokládá skutečnost, že vzdělávání dětí mladších tří let je realizováno spíše intuitivně, pedagogové nejsou v této oblasti dostatečně vzděláni, čímž selhává jejich odborné vedení nepedagogických pracovníků při práci s touto věkovou skupinou.

Při regionálním porovnání jsou zřejmé rozdíly v tematickém zaměření absolvovaných kurzů. V Libereckém kraji bylo například výrazně častější vzdělávání pedagogů v oblasti vyučovaných znalostí, metod a forem vzdělávání a podpory rozvoje gramotností a klíčových kompetencí, chování dětí a vedení třídy je oblíbenější v kraji Pardubickém, Královéhradeckém a Plzeňském, prevence a projevy rizikového chování a výuka v multikulturním nebo vícejazyčném prostředí se těšila značnému zájmu mezi pedagogy v Praze. V Karlovarském kraji se v jednotlivých tematických oblastech vzdělával relativně nízký podíl pedagogů, s výjimkou problematiky bezpečnosti a ochrany zdraví, která zde byla zastoupena výrazně častěji než v ostatních krajích.

